

Veď to je zázrak! Zázrak!

vdp. Radovan Rajčák

20. júna 2021 ✚ Cirkev ✚ Nedeľná homília

Zdroj: wikimedia commons

„On vstal, pohrozil vetru a povedal moru: „Mlč, utíš sa!“ Vietor prestal a nastalo veľké ticho.“

Drahí bratia a sestry, Kristove konanie, o ktorom počúvame, poukazuje na mimoriadny skutok – zázrak.

Zázrak je sám v sebe mimoriadny jav v našom viditeľnom svete, ktorý nemožno vysvetliť prirodzenými príčinami, len Božím zásahom. Aby sme čosi mohli označiť za zázrak, musí v sebe obsahovať tri prvky:

- a) musí to byť overená a istá udalosť,
- b) z prirodzenej roviny nevysvetliteľná,
- c) spôsobená Bohom a slúžiaca jeho zámerom.

Dnešné evanjelium opisuje udalosti obsahujúce všetky tri body. Najprv čítame: „Opustili zástup a vzali ho so sebou, tak ako bol, na lodi. Boli s ním aj iné lode.“ Bolo tu teda prítomných viacero ľudí, nielen samotní apoštolí. Keď Kristus konal zázrak, tento zasiahol aj týchto „ostatných“. Ježiš sa preukáže ako jediný, kto situáciu skutočne zvláda; stačí, aby svojím slovom „pohrozil vetru a povedal moru“. Nastáva okamžitá a nevysvetliteľná zmena.

Napokon Ježiš ozrejmuje zámer prežitej udalosti: „Čo sa tak bojíte?! Ešte stále nemáte vieru?“ Je zrejmé, že koná zázrak. Ak sa pozrieme do celého Písma zistíme, že zázraky, sú podstatnou súčasťou evanjelií. Kto ich poprie, musí poprieť aj evanjeliá. Ak by Ježiš nekonal zázraky, celý jeho život, nasledovanie a búrlivý odpor, ktorý vyvolal, by zostal nepochopiteľným. Učeníci uverili kvôli divom a znameniam, ktoré videli¹, úžas a údiv ľudu je vyvolaný divmi, farizeji a zákonníci znenávidia Ježiša kvôli zázrakom konaným v sobotu. Navyše, ani Kristovi protivníci jeho zázraky nepopierali. Podrobovali ich naopak prísnej kritike a snažili sa ich sfaľšovať a vyhlásiť za čary.

Evanjeliové zázraky sú okrem toho veľmi jednoduché, triezve a niektoré priam diskkrétne. Chýba im legendárnosť, farbitosť a akákoľvek tendencia k sebaoslave, ako je tomu naopak v bájach, mytológiách či

rozprávkach. Preto môžeme povedať, že Kristove zázraky sú hodnoverné. Nie sú však samoúčelné. Nesú samo v sebe prekračujúci význam, pretože, ako píše sv. Tomáš: „*Sú nasmerované k tomu, aby sme z nich poznali Kristovu božskú silu na spásu ľudí.*“² Cirkev verná vierohodnosti evanjelií a zdravému rozumu vždy odmietala snahy zbaviť Božie slovo zázrakov a nadprirodzených skutkov, keď jednoznačne vyhlasuje: „*Kristove zázraky cielili na to, aby dokázali, že On je prisľúbený Mesiáš.*“³

„*Čo myslíš, kto je to, že ho i vietor i more poslúchajú?*“ Túto otázku, drahí bratia a sestry, pokladá svätopisec aj nám dnes. Chce nás viesť k tomu, aby sme vnímali rozmer zázraku v našom každodennom živote. Mnohí často hovoria, že zázraky sa nedejú. Problém je skôr s ich schopnosťou vnímať ich. Ježiš chce aj v túto chvíľu vstúpiť do našich konkrétnych rozbúrených morí, neistôt. Chce, aby sme ho budili s rovnakou túžbou po ňom, ako to urobili apoštoli. Ježiš sa nechal zobudiť. A to musíme urobiť aj my. Chce sa totiž nechať zobúdzaný v našich každodennostiach: v našich trápeniach, zamestnaniach, problémoch v rodine, susedských sporoch, chce sa nechať zobudiť v našich povinnostiach, našich zábavách, nákupoch a investíciách, v našich ekonomických či politických záležitostiach. Je na nás, či ho sem vpustíme a dovoľíme mu búрку utíšiť alebo sa dobrovoľne potopíme. Konkrétnym prejavom mojej ochoty môže byť to, že sa dnes pomodlím po sv. omši modlitbu Duša Kristova posväť ma.

Ktosi sa raz sťažoval Spasiteľovi na svoj každodenný kríž. „*Pane, ja mám toto a tamto! Je toho tak veľa! Kde si, keď ťa potrebujem.*“ Ježiš mu ukázal jeho cestu životom a povedal: „*Vidíš tie stopy? Vedľa tvojich sú odtlačené moje.*“ Človek si však zrazu všimol, že v určitom úseku cesty sa jedny stopy strácajú a preto sa obracia okamžite na Pána s trpkou výčitkou: „*No pozri, vravel si, že si bol vždy pri mne. Ale tu stopy miznú. Boli to moje najhoršie a najťažšie chvíle v živote. Kde si bol vtedy?*“ Pán sa milo usmial a odpovedal: „*Vtedy som ťa, môj synu, niesol na ramenách.*“

Panna Mária, naša matka, nauč nás svojej viere a nádeji, zvlášť v momentoch nášho života, kedy na nás dolahne ťarcha kríža, aby sme nikdy nezabudli, že v jeho tieni už svitá nové ráno vykúpenia.

AMEN

¹ porov. Jn 2, 11; 3,2; 12, 9-11; Mk 4, 40; Lk 7, 16; Mt 14, 33

² porov. STh III q. 44 a. 4 co.

³ porov. DH 3428

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ved-to-je-zazrak-zazrak/>